Rimo em̄ vſura generat i anima
vſurarij primam impietatē quia
facit eū derelinquere deū: ⁊ hoc q̊
ad om̄es tres anime vires. Nā vere cū intel-
lectu in deū non credit: nec cū memoria in de
um ſperat. ⁊ cū volūtate deū nō amat.

Q᷒ vſurari⁹ in intellectu deū non credit. Ca. j.

Rimo em̄ cū intellectu deum non
credit. Q̄to em̄ corpore⁹ oculus ſit
ꝓpinquior terre. tanto min⁹ ac mi
nora videt. Sic nempe oculus noſtre mentī
q̄to ꝓpinquius affigit̄ terrenis et tranſito-
rijs reb⁹: tanto amplius lumē fidei ꝑdit ꝑ qḋ
deus cognoſcit̄ et videtur: et omnia que dei
ſunt clarius cognoſcunt̄. Proinde vſurarij
ceci ex terrenis effecti vſurā nō credunt eſſe
peccatū nec ꝑcipe valent qua rōne debeat eē
malum. q᷑ ſicut ꝓpheta ait. Oculos ſuos ſta
tuerunt declinare in terrā. Tres em̄ cecitateſ
ſeu infidelitates ꝑ vſuram in vſurarij anima
generant̄. nā p̄mo nō obhorret infernū. ſecū
do non deſiderat ꝑadiſum. tercio in veritate
nō veneraī aliqḋ eccleſie ſacramentū. Pria
ꝟo cecitas in vſurarij aīa generat̄. q᷑ non ab
horret infernū. Cū em̄ vſurā nō credit eē pec
catū: mīme veret̄ ſe ſuppliciū ſempiternū ꝓ
illa et ꝓ alijs ſceleribus ſubiturum. Ideo
oēm iniquitatē oēm iniuſticiā oēꝫ deniq̄ im
pietatē ꝑpetraret et in infernalē voraginem
oiꝫ ſcele᷑ atq̄ flagitio᷑ ſe p̄cipitaret: niſi for-
ſitan tiore ſecularī pene a talib⁹ abſtineret. q᷑
ſicut d᷑ Eccl. x. albeſcat et auaricia nihil ē ſce
leſtius. h̄ aūt nō ſolū rōne colligimus. ſed et
q̄tidie expimentis aſſiduis dolētes nimiū ex
ꝑimur. Scḋa cecitas eſt q᷑ nō deſiderat ꝑara
diſū cū nullū aliud credat eē niſi ſeculū p̄ſēs
Et licꝫ deus velit eē grati mutui merces: vſu
rario ceco nō ſufficit deus: cū ipm̄ nō querat
ad diuitias ſempiternas. Proinde de talib⁹
Iheremie. ij. lamētabilit̄ dn̄s ꝯquerit̄ dicens
Populus me⁹. i. vſurariorum ꝯgeries muta
uit gloriā ſuā in ydolū. i. in nūmū quē pluſ di
ligit q̄ gliam ꝑadiſi. Tercia ꝟo cecitas eſt q̄a
nō veneranī in veritate aliqḋ ecclie ſacramē-
tum. Et licet miſſas quādoq̄ audiant aut di-
uina non tamen illa audiunt quaſi ſancta et
vera. ſed ne oino populo abhominabiles fi-
ant. Deniq̄ quia omnino de diuinis ceci et
ignari ſunt. ridiculoſa quedam frequentant
oſculantur deturpando depictas imagines
ſanctorum in pariete manibus impudicis il
lorum vultus contrectant: vultuiq̄ ſuo dein
de confricant. et ſi quando in alto loco fuerit
imago depicta capitergium ſeu birretum ad
vultum eius proijciunt et illud demū inſipi-
de oſculantes et conſimilia que non a vera d
uotione procedunt. ſed ſtulticiam hypocriſiꝫ
et manifeſtam ſimulationē oſtendunt. Licet
aūt quādoq̄ in eccleſijs genuflectanī ad ima
ginē crucifixi tamen minime illi credūt. pro
inde effecti ſunt ſimiles cuidam furioſo q̄ co-
actus a ſuis cuſtodibus ante crucifixum fle-
ctere vt patrociniū impetraret. alta voce ad
crucifixū ait. iheſu criſte ego te adoro ſꝫ non
tibi credo. Nempe ſi criſto crucifixo vſurari⁹
crederet. proculdubio ab vſura ceſſaret. ⁊ ma
le acquiſita ſatiſfaceret diligenter.

Q᷒ vſurari⁹ ſperās in mundo deſperat de deo. Ca. ij.

Ecundo cuꝫ memoria in deo non
ſperat. Hinc Aug⁹. ait de deo de-
ſperare eſt ſpeꝫ poſuiſſe in creatu-
ris. In tantū em̄ talium mens ra-
pitur ad terrena q̄ obliuiſcunt̄ dei creatoris
ſui. vnde de eis lamentatur dominus ꝑ pro-
phetam dicens. Obliuioni datus ſum tanq̄
mortuus a corde. Vere mortuus eſt in taliū
corde. cum totus vigor et ſpes illorum ſit in
his caducis rebus. Derelicta igitur ſpe et cō
fidentia quam in deo tenent̄ habere. in trib⁹
ponunt talem ſpem et fiduciam ſuam. Pri-
mo in ſuis malicijs. ſcḋo in ſuis diuitijs. ter-
cio in ſuis conſanguineis. Primo em̄ confi-
dunt et ſperant in ſuis malicijs. conſiderant
multa ſe accumulaſſe aſtutijs: cautelis et cir-
cumuentionibus ſuis delectant egiſſe gloriā
tur feciſſe cōfidunt ſimilia et forte maiora ad
huc perpetraſſe poſſe. quos propheta dire i-
crepat dicens Quid gloriaris in malicia qui
potens es in iniquitate. Audiant hmōi infe-
lices quid illa ſancta Iudith. vj. ait. Non de
relinquis p̄ſumentes de te domine. et preſu-
mētes de ſe ⁊ de ſua virtute gloriantes humi
litas. Et iterū Iheremie. iiij. dicit̄. Sapiētes
ſunt vt faciant mala: bene autem facere neſci
erūt. Secūdo cōfidunt in diuitijs ſuis quos
conſiderantes illuminate et timorate menteſ
ad miratiua compaſſione: et intellectiua de-
riſione ſtupent q̄ tota illorum ſpes ſint diui-
tie tranſitorie et fallaces. Proinde propheta
ait. Videbunt iuſti et timebuut et ſuper eum
ridebunt ⁊ dicent. Ecce homo qui nō poſuit
deū adiutorem ſuum. ſꝫ ſperauit in mlutitu-
dine diuitia᷑ ſua᷑ et preualebunt in vanita-
tate ſua. verba ſunt ſacra et miro ſenſu ⁊ lu-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0391
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG